

ДАНИИЛ ХАРМС

БАЩА И ДЪЩЕРЯ

Превод от руски: Ася Григорова, 2001

chitanka.info

Наташа имаше два бонбона. Изяде единия и ѝ остана само един. Наташа остави бонбона на масата и заплака. Не щеш ли, гледа, пред нея на масата пак има два бонбона. Наташа изяде единия и отново заплака. Плаче, а с едно око наблюдава масата дали пак няма да се появи втори бонбон. Но втори бонбон не се появи. Наташа престана да плаче и започна да пее. Пя, пя и изведнъж умря. Дойде баща ѝ, взе я и я отнесе при домоуправителя. „Ето — рече бащата на Наташа, — трябва да удостоверите смъртта.“ Домоуправителят дъхна на печата и го удари на Наташиното чело. „Благодаря“, рече бащата и отнесе Наташа на гробището. Но там беше пазачът Матвей, той по цял ден седеше при портите и не пускаше никого в гробището, тъй че се налагаше да погребват покойниците направо на улицата. Бащата погребва Наташа на улицата, свали си шапката, остави я на мястото, където бе закопал Наташа, и си отиде у дома. Влиза си вкъщи, а Наташа вече си седи там. Че как така? Ами много просто: беше изпъзляла изпод земята и дотичала до вкъщи. Ей такава работа! Бащата така се обърка, че падна и умря. Наташа викна домоуправителя и му казва: „Удостоверете смъртта.“ Домоуправителят дъхна на печата, удари го върху лист хартия и на същия лист написа: „С това се удостоверява, че този и този действително е умрял.“ Наташа взе хартиятката и тръгна с нея към гробището да я погребва. А пазачът Матвей ѝ вика: „Няма да те пусна и това е.“ Наташа казва: „Ако може, да погребва само тази хартийка.“ А пазачът упорства: „Хич не ме и моли.“ Наташа закопа хартиятката на улицата, остави върху копаното чорапките си и си отиде. Влиза си вкъщи, а баща ѝ вече си седи там и сам си играе с металните топчета на малко билиардче.

Наташа се учуди, но не каза нищо и си отиде в стаята да расте.

Расна, расна и след четири години стана голяма госпожица. А баща ѝ се състари и прегърби. Но и двамата, като се сетят как взаимно са се помислили за покойници, се търкалят от смях по дивана. Случва се и по двайсетина минути да се смеят.

А съседите, като чуят смеха, тутакси се обличат и отиват на кино. Веднъж тръгнаха и повече не се върнаха. Май че били попаднали под автомобил.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.